

ANGELJČEK

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtcu.)

Št. 4.

Ljubljana, dné 1. aprila 1898.

VI. tečaj.

Prvo sv. obhajilo.

6. Učenje katekizma.

Rdor hoče biti deležen največje sreče in vredno sprejeti Jezusa Kristusa, mora biti dobro poučen v resnicah sv. vere in zlasti o najsvetejšem zakramentu. Res si se že, moj otrok, učil pri krščanskem nauku o zakramentu sv. Rešnjega Telesa, vendar si morda že kaj pozabil ali kako stvar poprej premalo natanko umel, zato se vesele posebnega pouka za sv. obhajilo, kjer boš čul razlago o najsvetejšem zakramentu. Ta pouk je silno važen in večkrat odločilen za dobro ali slabo pripravo za sv. obhajilo.

1. *Napoleon I.* je živel v pregnanstvu na otoku sv. Helene. Nekega dne je zamišljen sedel v senci košatega drevesa. Poleg njega je bila mala deklica, hči jednega njegovih bivših častnikov. Napoleon se ozre na otroka in pravi: „Dragi otrok moj, ali si že bil pri prvem sv. obhajilu?“ „Kaj, cesar, jaz te ne umem“?

odgovori deklica. „Ali se še nisi učila katekizma?“ vpraša jo cesar. — „Ničesar ne vem o tem.“ — „O, koliko nevarnostij, pravi Napoleon, te čaka na svetu! Ali se jih boš mogla varovati? Jedinu le življenje po sv. veri, po naukih katekizma, bi te rešilo. Pa kdo te bo tega učil? Sam hočem prevzeti to nalogo. Pridi jutri, bodeva pričela!“ — Dve leti je hodila deklica k cesarju učiti se katekizma. Čez dve leti pa pravi Napoleon: „Katekizem znaš. Poklical bom s Francoskega duhovnika, da pripravi tebe za prvo sv. obhajilo, mene pa za smrt.“ Deklica je dobro poučena prejela sv. obhajilo in je vedno živela po naukih sv. vere. Še na smrtni postelji je pripoznala, da jo je jedino življenje po sv. veri storilo srečno.

Toliko koristi vsakemu, kdor se pridno uči katekizma. Kako pa ravnaš ti, otrok?

2. **Sv. Martin** je bil sin paganskih starišev. Ni imel torej te sreče, da bi se mogel precej v detinski dobi učiti krščanskega nauka. Še le, ko je bil deset let star, je šel nekoč v krščansko cerkev. Jako mu je bilo všeč pri kristijanih; ostal je in zvesto poslušal. Potem je še večkrat prišel. Slednjič je šel prosit predstojnika, naj ga vsprejmó med katehumene, t. j. v tisto šolo, kjer so se učili odrasli pagani in se pripravljali za sv. krst.

Moj otrok! Martin je bil tedaj še pagan. Ali boš ti manj goreč, ko si kristijan in se pripravljaš za sveto obhajilo? — Trdno torej skleni, da ne boš nikdar zamudil pouka. Stariši te bodo gotovo radi pošiljali.

3. Veliko spoštovanje moraš imeti tudi do knjige, iz katere se učiš resnic sv. vere, zlasti pa skrivnosti sv. Rešnjega Telesa. Tako spoštovanje do te knjige — do katekizma —, bo veliko pripomoglo, da se boš prav natančno učil in si nauke zapomnil za vse življenje. In to bo zate posebna sreča.

Konec prejšnjega stoletja je živel v Virčburškem frančiškanskem samostanu sloveči profesor in naravoslovec **p. Bonavita Blank**. Še kot mlad pater je z vso ljubeznivostjo poučeval v katekizmu nekega dečka, kateri se je potem vpisal med vojake in se hrabro bojeval v francoskih vojskah. Zaradi svoje hrabrosti

in učenosti je dospel do visoke vojaške časti. Njegov nekdanji katehet p. Bonavita je v visoki starosti šel na neko znanstveno potovanje. Na potu je bil nekega dne v društvu več gospodov, ki so bili v visokih vojaških službah. Mej prijateljskim pogovorom so prišli tudi do tega, da so se popraševali po rojstvenem kraju. — „Jaz sem vircburžan“, pravi p. Bonavita. „Vircburžan?“ vsklikne ves vesel jeden gospodov, „oh Vircburk me spominja na najlepše trenutke mojega življenja, ker sem preživel tam otroška leta. Ste li morda poznali frančiškana p. Bonavito Blanka? Ta je bil moj katehet. Živi še ta blagi mož?“

— Do solz ginjen odgovori ponižno p. Bonavita: „Živi še in ... stoji pred vami!“ — Podala sta si roke in se objela v veliki radosti. Nato nekdanji učenec seže v žep in potegne majhno knjižico. „Glejte, to je katekizem, po katerem ste me nekdanj učili resnic sv. vere. Ta je bil povsod moj spremljevalec od tistega časa, ko sem odrinil od Vircburka. Imel sem ga pri sebi na vsakem bojišču, v vsaki nevarnosti, po noči in po dnevu, in se ga spominjal v vsaki skušnjavi. On mi je v brezverski prevratni dobi obvaroval sveto vero, in ni me sram očitno spoznati, da je bil tudi moje varstvo pred grehom, ter mi pripomogel do te visoke časti.“

Ni pa dovolj, ljubi otrok, da bi imel samo spoštovanje do katekizma, tudi ne, da bi ga dobro znal, ampak skrbeti moraš, da tudi, kolikor mogoče, umeš resnice sv. vere. Katekizem potrebuje razlage. Jezus Kristus je rekel apostolom in njih naslednikom: „Pojdite po vsem svetu in učite vse narode!“ Zato daje Bog duhovnikom kot učnikom krščanskega nauka posebni blagoslov in milost, da jih otroci lahko umejo. Duhovnik kot učenik krščanskega nauka je namestnik Jezusa, ki je rekel: „Pustite male k meni in nikar jim ne branite, ker takih je nebeško kraljestvo!“ Duhovnik je namestnik Jezusa, ki je rekel: „Jaz sem luč sveta, luč, ki razsvetljuje vsakega človeka.“ — Misli si torej, moj otrok, da ti Jezus sam razlaga nauk o sv. Rešnjem Telesu, ko poslušáš duhovnika, ki te uče.

